

Од 93 кандидата за народног посланика листе „Ниједан од понуђених одговора“ 64 су из Београда, а 23 из Новог Сада. Само један је из краја јужно од Београда – из Крагујевца, а реч је о листи странке која је регистрована као политичка странка влашке националне мањине, чији припадници, у већини, живе у источним крајевима. Најпознатији представник ове листе, политички аналитичар Ђорђе Вукадиновић је рекао да објашњење за овакав „изглед“ листе треба тражити од представника НОПО-а који су је састављали, а да је њему, превасходно важно то што је ова листа подржала његову Иницијативу за спас Србије.

- Да ли је листа мањинска или већинска, мени је свеједно. Мени је битно да су они имали храбрости да подрже озбиљне мере за учвршћивање државног јединства и опстанка. Али, како сам разумео, пошто нисам члан, поред тога што се они у програму и статуту заиста залажу за права влашке мањине, ово је нека врста њиховог маневра да заобиђу и изиграју овај партократски систем и механизам који омогућава учешће на изборима само великим и богатим играчима – рекао је за „Политику“ Вукадиновић.

А колико је тако нешто морално?

Мислим да је свакако много моралније од овог политичког система где су сви умрежени и увезани и који су од политике направили бизнис. Да ли је морално од неког ко хоће да оснује странку тражити 10.000 судски оверених потписа? Јасно је да то могу обезбедити само они који већ имају инфраструктуру, просторије, логистику и велики новац. Ово је, дакле, нека врста грађанске иницијативе и протеста против постојећег политичког система и естаблишмента. У том смислу, мислим да је врло морално, поготово што је мотив тих људи, а поготово мене који то подржавам, више него чист.

А и ваш је интерес да уђете у парламент?

Мој примарни мотив је био да скренем пажњу јавности на нешто о чему се мало говори и што мало кога интересује – о томе колико је постојећи политички систем затворен, лицемеран и олигархичан и суштински недемократски. И то без обзира да ли је у питању већина или мањина, односно за све сем за оне који су од политике направили бизнис са много увезаних интереса и новца. Дакле, није примарни интерес овде улазак у парламент, мада ако се ипак „пласирају“, то ће бити својеврстан успех и сензација.

Зашто, ако је потребно само од 15.000 до 16.000 гласова за то?

Зависи од излазности. Али требаће онолико колико и за сваког другог посланика.

Само што листа која није мањинска може да освоји и 200.000 па да не уђе у парламент?

То је једна предност мањинске листе, али је то такође и проблем и ја уопште не сматрам да је овај постојећи систем добро решење, иако је закон о странкама и изборима протурен као „европски“. У многим европским земљама нема цензуса или је врло мали. Мислим да је то много поштеније и демократскије, као и то да се посланици бирају непосредно.

Ако успете да пређете природни праг, ко ће од вас ући у парламент?

И док се говорило да ћу ја бити први на листи, говорио сам да ћу се одрећи мандата у корист председника НОПО-а Николе Тулимировића. Али уколико би се којим чудом освојило више од минимума, мислим да би то био јасан знак да је то подршка нашој Иницијативи и резултат моје подршке и онда бих стварно размислио да ипак уђем, поготово с обзиром на то како се ова српска политичка жабокречина усталасала од саме помисли да би један самостални, независни и неконтролисани глас могао да се нађе у српском парламенту.

(Политика-НСПМ)